

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30381/2023
29.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Зорана Хацића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Станимировић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Стевица Грбић, адвокат из ..., због сметања поседа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 2142/22 од 26.04.2023. године, у седници одржаној 29.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 2142/22 од 26.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 2142/22 од 26.04.2023. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 34515/21 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужена дана 11.04.2021. године извршила сметање поседа тако што је самовласно електричном косилицом за траву извршила кошење плетеном жичаном оградом узурпираног дела дворишта тужиоца испод терасе до улазне капије на к.п. .. КО ..., за које је утврђено сметање поседа правноснажним и извршним решењем овог суда П 11185/19 од 04.09.2019. године, као и да се обавезе тужена да престане са сметањем поседа кат.парц. .. КО ... и то како лично тако и преко трећих лица, под претњом изрицања новчане казне, све у року од 24 сата од доношења решења, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере којом је тужилац тражио да се забрани туженој да убудуће лично или преко трећих лица на било који начин смета државину тужиоца, под претњом изрицања новчане казне у износу од 100.000,00 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој исплати износ од 66.050,00 динара, на име накнаде трошкова парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 2142/22 од 26.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење у ставовима првом и другом. Ставом другим изреке, преиначено је решење о

трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепеног решења, па је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, као и из разлога прописаних чланом 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Правноснажним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца у поступку због сметања државине применом члана 78. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, будући да је утврђено да тужена није сметала тужиоца у државини предметне непокретности на начин ближе описан у изреци одлуке, с обзиром да је тужена последња имала државину на спорној парцели, а не тужилац. Према члану 450. ЗПП расправљање о тужби због сметања државине ограничиће се само на расправљање и доказивање чињеница последњег стања државине и насталог сметања, а искључено је расправљање о праву на државину, о правном основу, савесности државине или о захтевима за накнаду штете. Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, с обзиром да је питање на које се указује као спорно везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Поред тога, примена материјалног права у овом случају је везана за утврђено чињенично стање и решење спорног односа странака. Стога не постоји потреба за тумачењем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права и уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу члана 410. у вези члана 413. и члана 420. и 452. став 5. ЗПП, и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетог у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

С обзиром да се ревизијом побија другостепено решење којим је окончан поступак у парници због сметања државине, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу напред цитиране одредбе члана 452. став 5. ЗПП.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. истог закона, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**